

Gdańsk, dnia 10 lipca 2019 r.

Sygn. akt D – 43/19

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący: Marcin Łopaciński

Członkowie: Anna Żółtańska - Figiel

Joanna Andryskowska

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 10 lipca 2019 r. w Gdańsku odwołania [REDAKTURA] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 24 kwietnia 2018 r. o umorzeniu dochodzenia, w sprawie dotyczącej radcy prawnego [REDAKTURA] na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2018 poz. 2115 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2018 r. o umorzeniu dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący:

/-/ Marcin Łopaciński

Członkowie:

/-/ Joanna Andryskowska

/-/ Anna Żółtańska - Figiel

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Uzasadnienie

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku postanowieniem z dnia 03.08.2017r., na skutek skargi Pana [REDAKTOWANO] wszczęła dochodzenie w sprawie nienależytego postępowania radcy prawnego Pana [REDAKTOWANO] nr wpisu [REDAKTOWANO] poprzez niewłaściwe wykonywanie czynności pełnomocnika z urzędu w sprawie przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANO], sygn. akt [REDAKTOWANO], gdyż istniało uzasadnione podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, oraz art. 7 ust 3 i art. 12 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała nr 3/2014 z dnia 22.11. 2014).

Pismami z dnia 03.08.2017r., na przesłuchania w charakterze świadków zostali wezwani zarówno Pan [REDAKTOWANO] jak i rada prawny Pan [REDAKTOWANO]. Protokoły przesłuchania świadków wraz z załącznikami znajdują się w aktach sprawy. (k , 16-20) (k 21-24) . Świadek [REDAKTOWANO] do protokołu złożył dodatkowo pisemne wyjaśnienia w sprawie. Radca prawny okazał w czasie przesłuchania wybrane akta sprawy [REDAKTOWANO] Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO] zobowiązując się do złożenia do akt sprawy pism procesowych. Na podstawie analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań świadków i pisemnych wyjaśnień w sprawie, ustalono następujący stan faktyczny:

- radca prawny Pan [REDAKTOWANO] został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu w sprawie [REDAKTOWANO] zawisłej przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANO] na skutek złożenia do Sądu ogólnego [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] przeciwko Gminie miasta [REDAKTOWANO] o zapłatę z dnia 30.11.2015r. wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika urzędu. Pełnomocnik z urzędu ustanowiony został zarówno dla małżonków [REDAKTOWANO] oraz odrębnie dla [REDAKTOWANO], ale w ramach żądań objętych jednym wnioskiem w sprawie o wskazanej sygnaturze. Pełnomocnik zaklasyfikował żądanie stron jako roszczenie w trybie art. 417 ze zn 2 k.c i przygotował projekt pozwu, który jednak nigdy nie został wniesiony. Pełnomocnik był wezwany przez sąd zarówno do sprecyzowania przedmiotu roszczenia jak i jego wartości pismami z dnia 2.10.2015 jak i 28.01.2016r. (k24). Według wyjaśnień [REDAKTOWANO] pełnomocnik z urzędu wobec nie uzupełnienia braków formalnych pism procesowych na wezwanie sądu doprowadził do zwrotu wniosków o zwolnienie od kosztów sądowych zarówno składanych przez [REDAKTOWANO] jak i [REDAKTOWANO], a także sąd zwrócił wniosek pozwanych z dnia 30.11.2015r. nieuzupełniony w terminie przez pełnomocnika z urzędu i wadliwych pism procesowych o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych pism procesowych. Sprawa według oświadczenia pozwanego została prawomocnie zakończona zwrotem wniosków, o czym pełnomocnik został poinformowany, ale nie informował o tym fakcie pana [REDAKTOWANO]. Powód już samodzielnie złożył do Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO] kolejny pozew i wnioski w tej samej sprawie, nadana została nowa sygn. akt [REDAKTOWANO] (k- 20).

Pomimo, że pełnomocnik z urzędu nie był ustanowiony w sprawie [REDAKTOWANO] Sąd doręczeń pism w tej sprawie dokonał jednak do rąk tego samego pełnomocnika. Pełnomocnik w trakcie przesłuchania fakt ten potwierdził.

Pełnomocnik z urzędu kontaktował się z klientem, który jako pierwszy poinformował go ustanowieniu w sprawie, wielokrotnie i telefonicznie i osobiście , klient bez zapowiedzi przychodził do kancelarii pełnomocnika w swojej sprawie. Pełnomocnik nie kontaktował się z

Panią ██████████ Kilkakrotnie rozmawiał z córka państwa ██████████ — ██████████. Cała rodzina ██████████ rodzice i dwoje dorosłych dzieci żyje z zasiłków. Roszczenie w stosunku do Gminy Miasta ██████████ dotyczyło w zasadzie uzyskania jak najwyższego odszkodowania za przewlekłe i nieuzasadnione postępowanie MOPS- u w ██████████ w sprawie uzyskania zarówno zasiłków osobistych jak i rodzinnych oraz dodatków mieszkaniowych. Wszelkie możliwe wnioskowane zasiłki dla Rodziny ██████████ były przez MOPS w ██████████ wypłacane, a roszczenie miało dotyczyć odszkodowania lub zadośćuczynienia za przewlekłe ich przyznawanie. Pan ██████████ pozostaje w przekonaniu, że radca prawny powinien być coś wymyślić i pouczyć go że roszczenie na przyszłość winno być tak obliczone (co najmniej 50.000 zł.), aby w przyszłości przysługiwała mu kasacja do Sądu Najwyższego. Roszczenie w pozwie, który miał wnieść pełnomocnik z urzędu o zapłatę miało być najpierw o wartości 20.000 zł., potem po 40.000 zł., a następnie po 50.000 zł. Pełnomocnik okazał oryginał oświadczenia podpisanego przez pozwanego, że żąda podwyższenia wartości przedmiotu sporu.

W sprawie ██████████ zawisłej przed Sądem Rejonowym w ██████████ wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych klient złożył sam, po rozmowach z pełnomocnikiem według jego wskazań. Do złożenia pozwu nie doszło zdaniem pełnomocnika z urzędu, ponieważ sprawa cały czas toczyła się na etapie ustalenia prawa do zwolnienia od kosztów sądowych.

Sprawa co do zasady ciągnęła się już przez dwa lata i pełnomocnik zaproponował klientowi, że może wniosą nowy pozew o zapłatę żądanej kwoty odszkodowania zamiast zaskarżać rozstrzygnięcia sądów we wskazanej sprawie. Pełnomocnik oświadczył, że o wszystkich pismach z sądu informował Pana ██████████ ██████████. Strona osobiście złożyła nowy pozew wraz z wnioskami o zwolnienie od kosztów sądowych — sprawa zarejestrowana jest pod sygn. akt ██████████ w Sądzie Rejonowym w ██████████

Z całokształtu materiału dowodowego w sprawie wynika, że zarówno pełnomocnik jak i strona nie znajdowali wspólnej płaszczyzny porozumienia. Pan ██████████ ██████████ miał inne oczekiwania co do roli pełnomocnika w procesie o odszkodowanie oczekując od niego inicjatywy w formułowaniu roszczeń odszkodowawczych w stosunku do pozwanej. Pełnomocnik z kolei nie był w stanie zrozumiale wyjaśnić klientowi ewentualnej niecelowości lub bezzasadności jego roszczeń. Z wyjaśnień złożonych w sprawie wynika też , że pełnomocnik nie uzupełnił braków formalnych, do których uzupełnienia był wezwany w sprawie ██████████ co skutkowało zwrotem złożonych w sprawie wniosków. Wbrew jednak oświadczeniom Pana ██████████ ██████████ był on poinformowany o stanie sprawy, ponieważ przychylił się do koncepcji pełnomocnika z urzędu do ponownego złożenia pozwu w tej samej sprawie, po zwrocie pozwu i wniosków. Zeznania świadków potwierdzają fakt, że zakończył się proces w sprawie ██████████ ponownie wszczęto sprawę pod nową sygnaturą akt ██████████ w Sądzie Rejonowym w ██████████, zapobiegając niejako negatywnym skutkiem materialnym dla Strony.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zachodziły przesłanki z art. 17 par I pkt 1 1) k.p.k. i postanowieniem z dnia 04.09.2017r. umorzył postępowanie w sprawie. Biorąc jednak pod uwagę brzmienie art. 12 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała nr 3/2014 z dnia 22.11. 2014r) , który stanowi, że radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, to w okolicznościach niniejszej sprawy wskazać należy, że działanie pełnomocnika z urzędu doprowadziło do zwrotu pozwu i wniosków strony w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym w ██████████ sygn. akt ██████████ w wyniku nieuzupełnienia braków formalnych wskazanych przez Sąd w wyznaczonym terminie i skutkowało ponownym

wszczęciem postępowania o to samo roszczenie — sygn. akt [REDAKTOWANE] w Sądzie Rejonowym w [REDAKTOWANE], i w związku z treścią art. 66 ust 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 233 ze zm.), który stanowi, że w sytuacji gdy w okolicznościach niniejszej sprawy będzie to wystarczającym środkiem dyscyplinującym, dziekan rady okręgowej izby radców prawnych może poprzestać na udzieleniu ostrzeżenia, w tym samym postanowieniu z dnia 04.09.2017r. w pkt 2) sentencji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego orzekła o skierowaniu sprawy do Dziekana OIRP celem udzielenia ostrzeżenia dziekańskiego.

Postanowienie w przepisany trybie i terminie zostało zaskarżone przez [REDAKTOWANE]. Po przeprowadzeniu rozprawy OSD OIRP w Gdańsku postanowieniem z dnia 07.11.2018r. sygn. akt [REDAKTOWANE] uchylił zaskarżone postanowienie i nakazał Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wgląd do akt sprawy Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] celem postawionej w postanowieniu tezy, że radca prawny popełnił przewinienie mniejszej wagi i wskazał, że podstawa umorzenia winna być z art. 17 par 1 pkt 3) a nie pkt 1) kodeksu postępowania karnego.

Po zwrocie akt wraz z orzeczeniem i jego uzasadnieniem w dniu 16.04.2018r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dokonał wglądu do akt sprawy [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE].

Akta sprawy [REDAKTOWANE] określono jako sprawę zakończoną a w sprawie [REDAKTOWANE] wyznaczonego kolejnego trzeciego już pełnomocnika z urzędu i jest na etapie, w której pełnomocnik po kilkukrotnym wglądzie do akt o wyjaśnienie w jakiej sprawie został ustanowiony.

Po wglądzie do wskazanych akt sądowych, analizie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz zeznaniach świadków ustalono następujący stan faktyczny:

- 1) Pismem z dnia 25.05.2015r. małżonkowie [REDAKTOWANE] wnieśli do Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu oraz o całkowite zwolnienie od kosztów sądowych z uwagi na zamiar wniesienia „pозwу w sprawie pomocy społecznej” (k- 2) Do Wnioskodawcy załączyli dwa oświadczenia o stanie majątkowym na formularzach. (k 3 - 4)
- 2) zarządzeniem Przewodniczący Wydziału SR w [REDAKTOWANE] z dnia 27.05.2015r. zwrócił się w trybie art. 130 par 1 kpc do Wnioskodawców (k-1), doręczone każdemu z małżonków odrębnie o sprecyzowanie z jakim roszczeniem zamierzają wystąpić do Sądu (k- 8 i k- 9).
- 3) Małżonkowie [REDAKTOWANE] ponownie złożyli wniosek do SR o takiej samej treści jak pierwotny wraz z oświadczeniami majątkowymi (k- 5, k- 6 i k-7)
- 4) Pismem z dnia 26.06.2015r. małżonkowie [REDAKTOWANE] odpowiadając na wezwanie sądu co do sprecyzowania przyszłego roszczenia napisali: „we wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu wnieśliśmy w sprawach dotyczących Miasta [REDAKTOWANE] i Miejskiego Ośrodka Pomocy społecznej [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]. Dotyczą roszczeń procesowych odszkodowawczych w sprawach związanych ze świadczeniami socjalnymi.” (k- 10) ;
- 5) W dniu 13.07.2015r. SR wydał postanowienie o ustanowieniu dla [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] pełnomocnika z urzędu. (k- 14)

- 6) Pismem z dnia 04.08.2015r. SR zwrócił się do Dziekana OIRP w Gdańsku o wyznaczenie radcy prawnego jako pełnomocnikiem z urzędu dla [REDAKTOWANE] (k- 15)
- 7) Pismem z dnia 13.08.2015r. [REDAKTOWANE] zwrócił się do SR o uzupełnieniu postanowienia wskazanego w pkt 5. o zwolnienie od kosztów sądowych (bez nr karty)
- 8) Pismem z dnia 12.08.2015r. Dziekan OIRP w Gdańsku zwrócił się do SR z informacją o wyznaczeniu w sprawie [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] pełnomocnikiem z urzędu (k- 20)
- 9) Postanowieniem z dnia 23.09.2015r. SR uzupełnił postanowienie w ten sposób , że dodał pkt 2. ustanowić dla [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] pełnomocnika procesowego, z urzędu — Radce prawnego — do reprezentowania go w sprawie o zapłatę przeciwko Gminie Miasta [REDAKTOWANE] (k- 22)
- 10) Pismem z dnia 30.09.2015r. Małżonkowie [REDAKTOWANE] wnieśli o przyspieszenie rozstrzygnięcia sprawy w przedmiocie zwolnienia od kosztów bo zbliża się termin przedawnienia roszczeń (k- 23)
- 11) Pismem z dnia 02.10.2015r. SR poinformował [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], że ich wniosek o rozpoznanie od zwolnienia od kosztów sądowych zostanie rozpoznany po jego uzupełnieniu przez wyznaczonego pełnomocnika z urzędu, do czego sąd go zobowiązał. (k- 24)
- 12) Pismem z dnia 02.10.2015r. SR przesyłając postanowienie z dnia 23.09.2015r. przywołane w pkt 9, wnosi o ustanowienie [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] pełnomocnika z urzędu dla [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] także dla [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] w sprawie przeciwko Gminie Miasta [REDAKTOWANE] (k- 25)
- 13) Pismem z dnia 02.10.2015r. SR zobowiązał rpr [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] - pełnomocnika z urzędu w sprawie [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] do sprecyzowania wniosku [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] o zwolnienie od kosztów sądowych poprzez określenie roszczenia i wysokości ewentualnego żądania — określenia wartości przedmiotu sporu, w terminie tygodnia pod rygorem zwrotu wniosku. (k- 26)
- 14) Pismem z dnia 28.10.2015r. wskazał zgodnie ze zobowiązaniem Sądu, że każde z roszczeń wnioskodawców będzie po 20 tys złotych (k-33)
- 15) Pismem z dnia 04.11.2015r. SR zobowiązał r.pr. [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] - pełnomocnika z urzędu w sprawie [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] do sprecyzowania wniosku [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] o zwolnienie od kosztów sądowych poprzez określenie roszczenia i wysokości ewentualnego żądania — określenia wartości przedmiotu sporu, w terminie tygodnia pod rygorem zwrotu wniosku. (k- 35)
- 16) Pismem z dnia 19.11.2015 r. r. pr. [REDAKTOWANE] sprecyzował, że [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] zamierza dochodzić od Gminy Miasta [REDAKTOWANE] kwoty 40 tysięcy złotych (k-37)
- 17) Postanowieniem z dnia 26.11.2015r. SR zwolnił [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] z kosztów sądowych w sprawie o eksmisję przeciwko Gminie Miasta [REDAKTOWANE] w pkt 1 w sprawie

o zadośćuczynienie [REDAKT] i [REDAKT] przeciwko Gminie Miasta [REDAKT] w wysokości 20.000,00 zł w pkt 2 w sprawie o zadośćuczynienie [REDAKT] przeciwko Gminie Miasta [REDAKT] w wysokości 40.000,00 zł (k- 39) (następnie sprostowanym „ o zapłatę”)

- 18) Pismem z dnia 30.11.2015r. , dat wpływu do SR 03.12.2015r. r.pr. [REDAKT] wskazał, że w obu sprawach w.p.s. wynosić będzie po 50.000 złotych (k- 40)
- 19) 16.12.2015r. SR zobowiązał pełnomocnika z urzędu do sprecyzowania charakteru pisma wskazanego w pkt 18, (k- 44) z pytaniem czy jest to zażalenie na postanowienie z pkt 17, czy kolejny wniosek o zwolnienie od kosztów czy informacja o wysokości przyszłego roszczenia w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu wniosku .
- 20) Wnioskodawca [REDAKT] pismem z dnia 12.01.2016r. poinformował Sąd, że wartość roszczenia w każdej sprawie będzie wynosiła po 50.000 zł., (k- 45)
- 21) SR zobowiązał pismem z dnia 18.01.2016r. pełnomocnika do ustosunkowania się do wniosku [REDAKT] z dnia 12.01.2016r. przesyłając pismo w załączeniu w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu wniosku z dnia 12.01.2016r.
- 22) Radca Prawny [REDAKT] dokonał w dniu 26.02.2016 wglądu do akt i wykonał zdjęcia kart 22-49,
- 23) SR 29.02.2016r. dokonał zarządzenia o zwrocie wniosku złożonego w dniu 30.11.2015r., wobec nie uzupełnienia braków. (nie ma takiego pisma w aktach pkt 1 8 pismo z dnia 30.11.2015 ale wpływ 03.12.2015) (k- 51).
- 24) Peł. Z urzędu pismem z dnia 04.03.2016 (w wpływ 08.03.2016r.) złożył ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych Mocodawców i wskazanie wartości przedmiotu przyszłego sporu po 50.000 zł każda oraz wskazanie że peł. nie otrzymał zob. Sądu wskazanego w pkt 18 — doręczenie na nieprawidłowy adres. (k- 52)
- 25) Zarządzeniem SR o zwrocie wniosku (k- 55) z pkt 24
- 26) Pismem z dnia 05.04.2016r. (w wpływ 08.04.2016r.) pełnomocnik wniósł o przywrócenie terminu wykonania do zobowiązania z pkt 18 i 23 (k 59-61)
- 27) Postanowienie SR z dnia 15.06.2016r. o odrzuceniu wniosku z pkt 26; (k- 64)
- 28) Pełnomocnik z urzędu złożył zażalenie od postanowienia z pkt 27 (k- 66-68), które postanowieniem z dnia 02.08.2016r. zostało odrzucone (k- 71), zaskarżone pismem z dnia 05.09.2016r. (k- 73)
- 29) Na posiedzeniu niejawnym SO oddalił zażalenie pełnomocnika z 05.09.2016 (k- 81, k 83-84)
- 30) Wnioskodawca pismem z dnia 31.05.2016 zażądał ustanowienia nowego pełnomocnika z urzędu (k- 95) , zobowiązany do ustosunkowania się do wniosku peł. z urzędu wyraził na to zgodę . (k- 101, k- 103, k 104)

31) Postanowieniem z dnia 07.10.2016r. r.pr. [REDAKTED] został zwolniony z obowiązku peł. z urzędu (k -106),

32) Nowy pełnomocnik z urzędu ustanowiony w dniu 21.11.2017r. , został z obowiązku zwolniony w dacie 08.12.2017r. z uwagi na kolizje interesów, reprezentuje MOPS w [REDAKTED]

33) Kolejny pełnomocnik w sprawie z urzędu (k- 129) pismem z dnia 26.02.2018r. zażądał od sądu sprecyzowania w jakiej sprawie i kogo ma reprezentować gdyż nie wynika to jasno z akt sprawy, pomimo ich kilkukrotnego przeglądania przez pełnomocnika. Sąd zarządzeniem wyjaśnił pełnomocnikowi kogo do jakiej wysokości roszczenia i w jakich sprawach ma reprezentować ([REDAKTED] i [REDAKTED] w sprawie o zapłatę kwoty 20.000 zł przeciwko Gminie Miasta [REDAKTED] i [REDAKTED] w sprawie o zapłatę kwoty 40.000 zł przeciwko Gminie Miasta [REDAKTED]).

Jak wynika z akt sprawy [REDAKTED] zeznań świadków i akt sprawy [REDAKTED] radca prawny Pan [REDAKTED] został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu w sprawie [REDAKTED] zawisłej przed Sądem Rejonowym w [REDAKTED] na skutek złożenia do Sądu wniosku [REDAKTED] i [REDAKTED] o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu przeciwko Gminie miasta [REDAKTED] o zapłatę Pełnomocnik z urzędu ustanowiony został zarówno dla małżonków [REDAKTED] oraz odrębnie dla [REDAKTED], ale w ramach żądań objętych jednym wnioskiem w sprawie o wskazanej sygnaturze.

Pełnomocnik zaklasyfikował żądanie stron jako roszczenie w trybie art. 417 ze zn 2 k.c i przygotował projekt pozwu, który jednak nigdy nie został wniesiony. Pełnomocnik był wezwany przez sąd zarówno do sprecyzowania przedmiotu roszczenia jak i jego wartości Według wyjaśnień [REDAKTED] pełnomocnik z urzędu wobec nie uzupełnienia braków formalnych pism procesowych na wezwanie sądu doprowadził do zwrotu wniosków o zwolnienie od kosztów sądowych zarówno składanych przez [REDAKTED] jak i [REDAKTED] a także sąd zwrócił wniosek pozwanych z dnia 30.11.2015r. nieuzupełniony w terminie przez pełnomocnika z urzędu i wadliwych pism procesowych o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych pism procesowych. Sprawa według oświadczenia pozwanego została prawomocnie zakończona zwrotem wniosków, o czym pełnomocnik został poinformowany, ale nie informował o tym fakcie pana [REDAKTED]. Wyjaśnienia stron były o tyle nieprecyzyjne, że nie uwzględniały faktu, że Postanowieniem z dnia 26.11.2015r. SR w [REDAKTED] zwolnił [REDAKTED] i [REDAKTED] z kosztów sądowych w sprawie przeciwko Gminie Miasta [REDAKTED] w pkt 1 w sprawie o zadośćuczynienie [REDAKTED] i [REDAKTED] przeciwko Gminie Miasta [REDAKTED] w wysokości 20.000,00 zł w pkt 2 w sprawie o zadośćuczynienie [REDAKTED] przeciwko Gminie Miasta [REDAKTED] w wysokości 40.000,00 zł (k- 39 akt sądowych). Wszelkie zatem wnioski i zażalenia były składane w wyniku doprecyzowania wniosku zwolnienie od kosztów sądowych o wartość przyszłego przedmiotu sporu do kwot po 50 tysięcy złotych każda, zmienionej na wyraźne roszczeniowe stwierdzenie [REDAKTED] że wartość dalej niesprecyzowanego roszczenia ma być tak wysoka, aby przysługiwała od niekorzystnych wyroków kasacja.

Wnioskodawcy [REDAKTED] i [REDAKTED] za namową r.pr. [REDAKTED] na skutek przedłużającej się procedury zażaleniowej już samodzielnie złożył do Sądu Rejonowego w [REDAKTED] wnioski w tej samej sprawie o zwolnienie od kosztów sądowych w dacie 02.12.2016r. wraz z oświadczeniami o stanie majątku. (k- 2 , k 3-4) Sprawy nadana została nowa sygn. akt [REDAKTED]. (k- 2 akt sądowych , k- 20 akt niniejszych). Pomimo, że

pełnomocnik z urzędu nie był ustanowiony w sprawie [REDAKTOWANO] sąd doręczeń pism w tej sprawie dokonał do rąk tego samego pełnomocnika. Pełnomocnik w trakcie przesłuchania fakt ten potwierdził. W aktach sprawy [REDAKTOWANO]. Znajduje się zarządzenie SR aby wezwać pełnomocnika do sprecyzowania żądania wniosku, który pokrywa się z wnioskiem do sprawy [REDAKTOWANO] co też SR dokonał pismem z dnia 28.12.2016r. (k- 6 akt sądowych) Pismem z dnia 1.01.2017r. (wpływ 16.01.2017r.) sprecyzował że wnioskodawcy zamierzają złożyć pozwy o zapłatę przeciwko Gminie miasta [REDAKTOWANO] po 51.000 zł. każdy, i składają go ponownie, bo w sprawie o sygn. [REDAKTOWANO] zostały one odrzucone, na skutek wadliwego doręczenia. Pismo pełnomocnika r.pr. [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] było poprzedzone wizyta w czytelnicy akt, co zostało odnotowane w aktach sądowych sprawy [REDAKTOWANO]. Referendarz Sądowy postanowieniem z dnia 09.02.2017r. zwolnił [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] z kosztów sądowych w sprawie o zadośćuczynienie przeciwko Gminie Miasta [REDAKTOWANO] do kwoty 51.000 zł i [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] w sprawie o zadośćuczynienie przeciwko Gminie Miasta [REDAKTOWANO] do kwoty 51.000zł. (k 11 akt sądowych [REDAKTOWANO]).

Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANO] postanowieniem z dnia 09.02.2017r. ustanawia dla wnioskodawców nowego pełnomocnika z urzędu, którym ponownie zostaje r.pr. [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] (k- 12 akt sądowych [REDAKTOWANO]). Odpisy obu postanowień zostają wysłane zarówno do do pełnomocnika jak i wnioskodawcy, od którego nastąpił zwrot, jako niepodjętych w terminie. (k- 14 akt sądowych [REDAKTOWANO]) Wnioskodawcy składają do akt sądowych [REDAKTOWANO] kolejne pisma o doręczenie postanowienia z dnia 09.02.2017 z 12.05.2017r. i 31.05.2017r. z wnioskiem o sprostowanie postanowienia (zwolnienie od kosztów dotyczy nie przyszłej sprawy o eksmisję a o zadośćuczynienie) (k 15 i k- 17 akt sądowych [REDAKTOWANO]).

W aktach sądowych [REDAKTOWANO] następuje szereg niezrozumiałych zdarzeń - sprostowanie nie może być dokonane na skutek rozpoznawania sprawy przez Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANO] pod sygnatura [REDAKTOWANO], o czym zostają poinformowani Wnioskodawcy na mocy zarządzenia sądu z 08.06.2017 (k- 18 akt sądowych [REDAKTOWANO]) Z akt sprawy nie wynika aby jakiegokolwiek rozstrzygnięcie sądu rejonowego w [REDAKTOWANO] było przedmiotem zażalenia w sprawie. Po zwrocie akt z SO sygn. akt [REDAKTOWANO] Jak wynika z zarządzenia sędziego w przedmiocie częściowego odrzucenia pozwu, którego w sprawach [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] nie było następuje sprostowanie postanowienia w dacie 17.10.2017r. (k- 25 akt sądowych [REDAKTOWANO]) W aktach sprawy [REDAKTOWANO] znajduje notatka służbowa z rozmowy telefonicznej z r.pr. [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] (k- 27 akt sądowych) który oświadcza, że nigdy nie został ustanowiony pełnomocnikiem w niniejszej sprawie oraz znajduje się zarządzenie przewodniczącego, że pismo Wnioskodawcy z dnia 24.11..2017r. zostaje zakwalifikowane w dacie 01.12.2017r. jako odrębny pozew wyłączony do odrębnego rozpoznania (k - 31), ale takiego pisma w tej sprawie nie ma. Wnioskodawca osobiście przeglądał akta w zrobił zdjęcia całości akt (k- 33), a w dacie 26.01.2018r. Sąd zarządzeniem stwierdza, że doręczenie postanowienia o sprostowaniu (k- 25) jest dokonane zastępczo i na tym samym sprawie pod sygn. [REDAKTOWANO] jako zakończoną odłożyć do archiwum. (k - 34 akt sądowych [REDAKTOWANO]).

Podkreślenia wymaga, że Pełnomocnik z urzędu kontaktował się z klientem, który jako pierwszy poinformował go ustanowieniu w sprawie, wielokrotnie i telefonicznie i osobiście, klient bez zapowiedzi przychodził do kancelarii pełnomocnika w swojej sprawie. Pełnomocnik nie kontaktował się z Panią [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO]. Kilkakrotnie rozmawiał z córką państwa [REDAKTOWANO] — [REDAKTOWANO] Cała rodzina [REDAKTOWANO] rodzice i dwoje dorosłych dzieci żyje z

zasiłków. Roszczenie w stosunku do Gminy Miasta [REDAKTOWANE] dotyczyło w zasadzie uzyskania jak najwyższego odszkodowania za przewlekłe i nieuzasadnione postępowanie MOPS- u w [REDAKTOWANE] w sprawie uzyskania zarówno zasiłków osobistych jak i rodzinnych oraz dodatków mieszkaniowych. Wszelkie możliwe wnioskowane zasiłki dla Rodziny [REDAKTOWANE] były przez MOPS w [REDAKTOWANE] wypłacane, a roszczenie miało dotyczyć odszkodowania lub zadośćuczynienia za przewlekłe ich przyznawanie. Pan [REDAKTOWANE] pozostaje w przekonaniu, że radca prawny powinien był coś wymyślić i pouczyć go że roszczenie na przyszłość winno być tak obliczone (co najmniej 50 tysięcy złotych), aby w przyszłości przysługiwała mu kasacja do Sądu Najwyższego. Roszczenie w pozwie, który miał wnieść pełnomocnik z urzędu o zapłatę miało być najpierw o wartości 20 tysięcy złotych potem po 40 tysięcy złotych, potem po 50 tysięcy złotych. Pełnomocnik okazał oryginał oświadczenia podpisanego przez pozwanego, że żąda podwyższenia wartości przedmiotu sporu.

W sprawie [REDAKTOWANE] zawisłej przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych klient złożył sam i jak wynika z akt spraw powtarzał go kilkakrotnie i sam i po rozmowach z pełnomocnikiem. Do złożenia pozwu nie doszło, ponieważ sprawa cały czas toczyła się na etapie ustalenia prawa do zwolnienia od kosztów sądowych.

Sprawa co do zasady ciągnęła się już przez dwa lata i pełnomocnik zaproponował klientowi, że może wniosą nowy wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, zamiast zaskarżać rozstrzygnięcia sądów we wskazanej sprawie. Pełnomocnik oświadczył, że o wszystkich pismach z sądu informował Pana [REDAKTOWANE]. Strona osobiście złożyła nowy wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych — sprawa zarejestrowana była pod sygn. akt [REDAKTOWANE] w Sądzie Rejonowym w [REDAKTOWANE]. Z całokształtu materiału dowodowego w sprawie wynika, że zarówno pełnomocnik jak i strona nie znajdowali wspólnej płaszczyzny porozumienia. Pan [REDAKTOWANE] miał inne oczekiwania, co do roli pełnomocnika w procesie o odszkodowanie oczekując od niego inicjatywy w formułowaniu roszczeń odszkodowawczych w stosunku do pozwanej.

Pełnomocnik z kolei nie był w stanie w sposób zrozumiał dla niego wyjaśnić ewentualnej niecelowości lub bezzasadności jego roszczeń.

Z akt spraw sądowych i wyjaśnień złożonych w sprawie wynika, że pełnomocnik nie uzupełnił braków formalnych pisma sądu w przedmiocie wskazanej już po wydaniu postanowienia o zwolnieniu od kosztów sądowych do kwot 50.000 złotych (zamiast odpowiedni 20.000 zł. i 40.000 zł.) do których uzupełnienia był wezwany w sprawie [REDAKTOWANE], co skutkowało zwrotem złożonych w sprawie wniosków o podwyższonej wartości przedmiotu przyszłych sporów. Wbrew jednak oświadczeniom Pana [REDAKTOWANE] był on poinformowany o stanie sprawy, ponieważ przychylił się do koncepcji pełnomocnika z urzędu do ponownego złożenia wniosku w tej samej sprawie, po zwrocie wniosków.

W stanie prawnym i faktycznym sprawy mamy do czynienia z kuriozalnymi rozstrzygnięciami sadu rejonowego, gdzie w zasadzie strona mając zamiar dochodzić w przyszłości małego sprecyzowanego roszczenia od Gminy Miasta [REDAKTOWANE] może dochodzić spraw o zapłatę (● i ● [REDAKTOWANE] o 20.000 zł oraz ● [REDAKTOWANE] o 40.000 zł) i być zwolniona od kosztów na mocy postanowień wydanych w sprawie [REDAKTOWANE] oraz także o zadośćuczynienie (● i ● [REDAKTOWANE] o 51.000 zł oraz ● [REDAKTOWANE] o 51.000 zł) i być zwolniona od kosztów na mocy postanowień wydanych w sprawie [REDAKTOWANE].

W ocenie Rzecznika pełnomocnik z urzędu nie tylko, że doprowadził swoim działaniem do zamierzonego skutku, ale w zasadzie uzyskał decyzje o zwolnienie od kosztów sądowych ponad żądanie wnioskodawców.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego [REDAKT] oraz [REDAKT] i [REDAKT] nie są w żadnym wypadku osobami pokrzywdzonymi w sprawie.

Pełnomocnik z urzędu jak wynika z akt przejrzanych akt sądowych w okolicznościach faktycznych sprawy dokonał należytej staranności w reprezentowaniu klientów z urzędu i zapobiegł jakimkolwiek negatywnym konsekwencjom w procedowaniu wniosków o zwolnienie od kosztów sądowych w bliżej nieokreślonych przez samych Wnioskodawców przyszłych sprawach majątkowych przeciwko Gminie Miasta [REDAKT].

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zachodziły przesłanki z art. 17 par I pkt 3) k.p.k. i postanowieniem z dnia 24.04.2018r. umorzył postępowanie w sprawie i nie widzi po ponownym przeanalizowaniu sprawy podstaw do skierowania sprawy do Dziekana OIRP celem udzielenia ostrzeżenia dziekańskiego.

Od powyższego postanowienia odwołał się skarżący [REDAKT] [REDAKT], który nie zgadza się z treścią wydanego w tej sprawie postanowienia o umorzeniu dochodzenia. W treści odwołania z dnia 15.05.2019r., co do zasady skarżący powtórzył dotychczasowe zarzuty dotyczące działalności radcy prawnego [REDAKT] [REDAKT]. Skarżący odniósł się także do stanowiska, które zajął w sprawie Zastępca Rzecznik Dyscyplinarnego umarżając dochodzenie w sprawie – krytykując je. Wnoszący odniósł się do przebiegu postępowania sądowego, przytaczając określone fakty, które miały w nim miejsce. Skarżący odniósł się także do decyzji zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oraz jej uzasadnienie, jak również w dalszym ciągu kwestionuje działalność i postawę w sprawie radcy prawnego [REDAKT] [REDAKT], który w jego ocenie nie wykonał, czy też nie podjął określonych działań procesowych. Skarżący wskazuje przede wszystkim na fakt nie złożenia przez radcę prawnego pozwu.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Gdańsku zważył co następuje:

Twierdzenia Skarżącego zawarte w treści uzasadnienia złożonego w tej sprawie odwołania odnoszą się zarówno do decyzji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w przedmiocie umorzenia dochodzenia w sprawie, jak również do działalności radcy prawnego [REDAKT] [REDAKT]. Zarzuty przedstawione przez skarżącego a odnoszące się bezpośrednio do działalności radcy prawnego [REDAKT] [REDAKT] sprowadzają się do faktu nie złożenia przez niego pozwu, co doprowadziło do przedawnienia roszczenia. Natomiast co do decyzji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zarzuty ukierunkowane zostały na wskazaniu błędnych ustaleń w zakresie stanu faktycznego sprawy.

Sąd analizując raz jeszcze sprawę pod kątem określonych zachowań, działań, czy też zaniechań wspomnianego radcy prawnego, nie dopatrywał się takich zachowań, czy też działań pełnomocnika, które stanowiłyby naruszenie jakichkolwiek norm prawnych. Sąd podziela stanowisko skarżącej, iż radca prawny powinien w swoich działaniach kierować się prawem, ale należy przy tym wyraźnie stwierdzić, iż opisywane przez skarżącą zachowania radcy prawnego [REDAKT] [REDAKT] nie stanowiły naruszenia prawa i jako takie nie mogą zostać przez Sąd w ramach niniejszego postępowania w sposób negatywny ocenione.

Radca prawny reprezentujący swojego klienta opiera się na wiedzy oraz informacjach przekazanych przez niego, ale przede wszystkim na tych pochodzących z akt sądowych analizowanej sprawy.

W świetle powyższego, w ocenie Sądu radca prawny [REDAKT] [REDAKT] reprezentując swojego mocodawcę i jego interesy nie przekroczyła zasad wynikających z

prawkłowego prowadzenia procesu oraz jakichkolwiek innych zasad, w tym zasad etyki zawodowej.

Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego, jak słusznie zauważył Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego - radca prawny [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] należyte wypełnić ciążące na nim obowiązki zawodowe, ze wskazaniem na fakt zaznajomienia się z aktami sprawy i znajdującym się w nich materiałem dowodowym.

W sprawie [REDAKTOWANE] zawisłej przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych klient złożył sam i jak wynika z akt spraw powtarzał go wielokrotnie. Do złożenia pozwu nie doszło, ponieważ sprawa cały czas toczyła się na etapie ustalenia prawa do zwolnienia od kosztów sądowych.

Jak wynika to z akt będących przedmiotem analizy Rzecznika, sprawa co do zasady ciągnęła się już przez dwa lata i pełnomocnik zaproponował klientowi, że może wniosą nowy wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, zamiast zaskarżać rozstrzygnięcia sądów we wskazanej sprawie. Z całokształtu materiału dowodowego w sprawie wynika, że zarówno pełnomocnik jak i strona nie znajdowali wspólnej płaszczyzny porozumienia. Pan [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] miał inne oczekiwania, co do roli pełnomocnika w procesie o odszkodowanie oczekując od niego inicjatywy w formułowaniu roszczeń odszkodowawczych w stosunku do pozwanej.

W ocenie Sądu, ta okoliczność nie była bez wpływu na taki a nie inny obrót sprawy. To do radcy prawnego jako pełnomocnika należy obranie najbardziej korzystnej dla Klienta koncepcji procesowej i jej realizacja. Co do zasady to nie mocodawca ale jego pełnomocnik określa jakie czynności procesowe w danej sprawie mają być podejmowana i w jakiej kolejności. Radca prawny powinien je jedynie konsultować ze swoim Klientem i w razie potrzeby wyjaśniać mu taki a nie inny sposób działania.

Z akt spraw sądowych i wyjaśnień złożonych w sprawie wynika, że pełnomocnik nie uzupełnił braków formalnych pisma sądu w przedmiocie wskazanej już po wydaniu postanowienia o zwolnieniu od kosztów sądowych do kwot 50.000 złotych (zamiast odpowiedni 20.000 i 40.000 złotych) do których uzupełnienia był wezwany w sprawie [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] co skutkowało zwrotem złożonych w sprawie wniosków o podwyższonej wartości przedmiotu przyszłych sporów. Wbrew jednak oświadczeniom Pana [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] był on poinformowany o stanie sprawy, ponieważ przychylił się do koncepcji pełnomocnika z urzędu do ponownego złożenia wniosku w tej samej sprawie, po zwrocie wniosków.

Analizując przedmiotową sprawę, Sąd Dyscyplinarny stoi na stanowisku, iż w istniejącym stanie prawnym i faktycznym mamy do czynienia z dyskusyjnymi rozstrzygnięciami Sądu Rejonowego, gdzie w zasadzie strona mając zamiar dochodzić w przyszłości mało sprecyzowanego roszczenia od Gminy Miasta [REDAKTOWANE] może dochodzić spraw o zapłatę ([REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] o 20.000 zł oraz [REDAKTOWANE] o 40.000 zł) i być zwolniona od kosztów na mocy postanowień wydanych w sprawie [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oraz także o zadośćuczynienie ([REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] o 51.000 zł oraz [REDAKTOWANE] o 51.000zł) i być zwolniona od kosztów na mocy postanowień wydanych w sprawie [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE].

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze ustalone fakty i okoliczności sprawy, ze wskazaniem na czynności procesowe podejmowane przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] – podejmując takie a nie inne decyzje procesowe - nie uchybił obowiązkowi zawodowym i tym samym nie naraził się na odpowiedzialność dyscyplinarną.

Radca prawny [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] - na podstawie przeprowadzonej analizy akt sprawy, obowiązujących przepisów, orzecznictwa i piśmiennictwa, oraz posiadanej wiedzy prawniczej i doświadczenia zawodowego, wykonał ciążące na nim (z mocy przepisu art. 118 § 5 Kodeksu postępowania cywilnego) ustawowe obowiązki pełnomocnika z urzędu.

Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego, Zastępca Rzecznik Dyscyplinary prawidłowo uznał, iż sposób postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANE] w przedmiotowej sprawie nie naruszyło jakichkolwiek przepisów ustawy o radcach prawnych oraz Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W ocenie Sądu Dyscyplinarnego - Zastępcy Rzecznika zasadnie umorzył dochodzenie w niniejszej sprawie.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 Kodeksu Etyki radcy prawnego nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej przez radcę prawnego stanowi podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej. Jednakże w świetle okoliczności sprawy, a tym samym zgłaszanych przez skarżącego zarzutów nie sposób jest się dopatrzeć podstaw takowej odpowiedzialności.

Z uwagi na fakt, że nie można zarzucić radcy prawnemu [REDAKTOWANE] popełnienia jakichkolwiek czynu naruszającego zasady etyki zawodowej oraz przepisów prawa, w świetle art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych należy utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

Wskazując na powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinary orzekł jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie podlega ono zaskarżeniu.

Przewodniczący:

/-/ Marcin Łopaciński

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Joanna Andryskowska

/-/ Anna Żółtańska - Figiel